

27. 20
1709, 3

DISPUTATIO JURIDICA,
DE
JURE
CIRCA
PESTEM,

Quam;

Sub PRÆSIDIO

D. JOHANNIS SCHACKII;

Professoris Juris Ordinarii, & Consi-
storii Ecclesiastici Assessoris,

Die Octobr. Anno 1709.

defendet.

THEODORUS BENJAMIN WOTHLENUS,
Noribergâ Marchicus.

GRYPHISWALDIÆ,

Typis DANIELIS BENJAMINIS STARCKII,
Reg. Academ. Typogr.

I. N. J. A.

DISPUTATIO JURILICA
De
JURE CIRCA PESTEM.
THES. I.

TEmpore Pestis circumstanti non
debent esse Medici.

Ratio (1) *Quia Medicus est Vir bonus, medicinae scientia instructus; sed utrumque deficit illis Jagitiosis impostoribus.*

(2) *Quia Republicae interest, locupletes habere Cives, nec pati, eos à fraudulentis ejusmodi hominibus pecunia emungi. Vid. Constitut. Crim. CAROL. V. Artic. 134.*

THES. II.

In Peste femina non debet esse medica.

Ratio (1) *propter pudorem sexus.*

(2) *Ob Judicii imbecillitatem. l. 2. ff. de R. J.*

(3) *Quia natura Viris firmitus Judicium quam Femina concessit; quibus magis congruit, colum & lanam tractare.*

THES. III.

Clerici tempore Pestis non possunt esse Medici.

Ratio (1) *ut eo promptius muneri suo vacent, & animae curam habeant.*

(2) *Ne occasione scientiae spiritualis, mundanis actionibus involvantur. Cap. 3. X. ne Clerici vel Mon. secul. neg. se immisceant.*

THES. IV.

THES. IV.

Judæi inter Christianos tempore Pestis non possunt esse Medici.

Ratio (1) petitur ex l. 1. ff. de decret. ab Ordin. fac. ubi decurionibus injungitur eligere probum Medicum: qualis non est Judæus Medicus. Hic enim est crucis CHRISTI inimicus. Cap. licet universis. X. de test. Fidei nostri & hostis. Cap. Judæi. X. de Jud. & Sarac. Non nimis CHRISTI blasphemus. Cap. cum sit nimis absurdum. X. de Jud. & Sarac.

(2) Quia sine Canonico sub pena excommunicationis prohibet medicamenta à Judæis accipere. Can. 13. & 14. Cauf. 28. Qy. 1.

(3) Quia Christianus scrupulum conscientie sue injicit, si se Judio Medico curandum committat. Ripa de Peste. Cap. 7. n. 2. & seqq.

THES. V.

Medici tempore Pestis à tutela immunes sunt.

Ratio (1) quia Medici in l. 6. §. 1. ff. de excus. tut. dicuntur negotiorum, h. e. circulares, ut ipse Jctus se explicat; seu visitatores, uti vocantur in l. 42. §. 9. C. de Episcop. & Cleric. eò, quod præter domesticum & umbratile studium, urbem circumveant ex causa sanitatis, restituende hominibus. Vid. Gothofr. ad d. l. 6. §. 1.

(2) Quia plerumque intra numerum sunt, & munere suo fungi debent sedulo, & non præpediti negotiis pupillaribus. l. 6. §. 4. ff. d. excus. tutor. arg. l. 4. in pr. ff. d. in lit. jur.

)4()

THES. VI.

Medici tempore pestis possunt cogi ad curam
poris suscipiendam.

- Ratio (1) *quia Medicus fit reus homicidii, si mori
cujus vitam opera sua sospitare potuisset.* Dist. 8.
(2) *Quia Medici munus publicum est, & quia inuitis
compelli potest.* l. fin. ff. d. mun. & honor. l. pen. §
duo genera. ff. d. vacat. & excusat. mun.
(3) *Quia Medicus suscipiendo curam de periculo neminem
ledit.*

THES. VII.

Medici non peccant contra præceptum divinum,
si tempore pestis, die Sabbathi medentur.

- Ratio (1) *quia ipse Salvator noster die Sabbathi hydropem.
Luc. 14. v. 16. aridam manum. Luc. 6. v. 10. nec
non infirmitatem mulieris Luc. 13. v. 20. sanavit.*
(2) *Quia necessitas non habet legem.*
(3) *Quia opus charitatis non violat Sabbathum.*

THES. VIII.

Medici pro opera tempore pestis, die Sabbathi
præstita, possunt honorarium accipere.

- Ratio (1) *quia multa honestè capiuntur, quæ inhonestè petun-
tur.* l. 1. §. proinde. ff. d. var. & extraord. Cognit.
(2) *Quia Medicus, qui principaliter propter bona finem
die Sabbathi operatur, non peccat, si accessoriè consequatur
lucrum.*

THES. IX.

Medicis tempore pestis non vitio vertitur, seipso
apud ignotos laudare.

Ratio

Ratio (1) *petitur ex arg. l. 4. §. antequam. ff. d. Offic. Pro-Consul. ubi Pro-Consul in sui Commendationem transmittit provincialibus literas, priusquam ingrediatur provinciam*

(2) *Quia ægroti redduntur confidentiores. Sola enim Confidentia ad Sanitatem ægotantis plurimum facit; multique fœs erga Medicum Confidentia sanati sunt. Ripa d. pest. c. 7. n. 35. & seq. Id quod probatur exemplo Alexandri Magni, Medico suo Philippo maximè confidentis.*

THES. X.

Medici tempore pestis, pauperes ægrotos gratis curare debent.

Ratio (1) *quia Medicus vitam & salutem proximi amori pecunie præferre debet. Glosf. in C. 1. Dist. 38.*

(2) *Quia laudabilius est, obsequi tenuioribus, quam turpiter servire divitibus. l. 9. C. d. Prof. & Med.*

(3) *Quia ob utilitatem publicam ipsos Fiscus remunerari debet. l. mulier. ibique Glosf. ff. d. captiv. & postlim.*

THES. XI.

Medici durante peste, non possunt cum ægrotis de mercede pacisci.

Ratio (1) *quia tale pactum saperet quandam extorsionem. Vid. l. 3. ff. d. extraordin. Cognit.*

(2) *Quia Medici non debent ea accipere, quæ periclitantes pro salute promittunt. l. 9. C. d. Prof. & Med.*

THES. XII.

Filius, qui tempore pestis patrem ægotum non commendat Medico, exheredari potest.

Ratio (1) quia tales liberi patris moriens hereditate sunt. arg. l. 3. ff. d. his, quibus ut in gen. & sed scimus. C. d. latin. libert. coll. C. de. ad 17. pag. 108.

(2) Quia ille, qui nullum, vel maiorem partem alicuius hereditatis semper alicujus hereditate indignus pronuntiat. Vid. Tiraq. de Nobilit. Cap. 31. n. 3. Farina. Qv. 120. n. 76.

THES. XIII.

Non valet testamentum, quod tempore pestis ad interrogationem Medici factum est.

Ratio (1) quia inde resultat suspicio, quod Testator potius ad suggestionem illius responderit.

(2) Quia Testatoris voluntas nec seria fuisse presumitur. Vid. ea, quæ habet Carpz. p. 3. c. 5. defn. 6.

THES. XIV.

Medicus tempore pestis in urbe commorans, cum duobus testibus testari potest.

Ratio (1) quia usu communiter receptum est; duos vel tres testes tempore pestis sufficere. Vid. Mev. ad J. Lübb. p. 2. tit. 1. artic. 2. n. 44. ubi d. l. n. 49. in a cum Carpzov. p. 3. c. 4. d. 5. asserit, tale testamentum perpetuo subsistere, quamdiu testator voluntatem suam non mutaverit.

(2) Quia tempore pestis ob metum Contagionis non multi testes jungi possunt, ut eodem tempore simul subscribant & subsignent. Vid. Brunnem. ad l. 8. C. d. testam.

THES. XV.

Tempore pestis inter Medicum & ægrotum emptio & venditio subsistere non potest.

Ratio

atio (1) qv̄ in l. 3. ff. d. extraord. cognit. & in arg.
l. 9. C. d. Prof. & Med. durante morbo, emptio &
venditi prohibita est.

(2) Qv̄ia presumitur metus compulsione adefe, qv̄a libe-
rum consensum, utramqve paginam in hoc contractu fa-
centem, impedit.

THES. XVI.

Medicus tempore pestis ægrotum persuasione non
vera solari potest.

Ratio (1) qv̄ia Medicus hoc facit ægroti causa, qv̄i forte an
natura suspicax & formidolosus esse potest.

(2) Qv̄ia Medicus, qv̄i corporis tuendi gratia adest, aliàs
existens causa consternationis animi.

(3) Qv̄ia princeps Moralistarum, Hugo Grotius d. J. b.
& pac. lib. 3. c. 1. n. 14. & Plato lib. 3. d. Republ.
talem Medicum, qv̄i ægotantem persuasione non vera
soatur, à mendacii crimine immunem pronunciant.

THES. XVII.

Medicus tempore pestis non potest arrestari.

Ratio (1) qv̄ia ægotis ex ejus absentia periculum imminere
potest.

(2) Qv̄ia hoc prohibitum est in l. 6. C. d. Prof. & Med.

THES. XVIII.

Tempore pestis podagrici feliciter curari possunt.

Ratio (1) qv̄ia experientia docuit, quosdam morbo articulari
& podagre humoribus laborantes, tempore pestis ad sim-
plicem mensam, pauperesqve cibos redactos convalescere.

(2) Qv̄ia sic carent sollicitudine dispensanda domus, & epu-
larum largitate, qv̄a consumpta relinquunt pœnitentiam.
Can. 30. Dist. 5. de Consecrat.

THES. XIX.

THESES. XIX.

Magistratus potest tempore pestis res mobiles in odore pestilentiali infectas, combure

Ratio (1) *hæc est, ne ulterius serpat malum*

(2) *Ratio posita est in salute publica, quæ suprema lex est & propter quam multa, etiam contra dicuntur rationem, introducta sunt. l. 51. §. 2. ff. ad L. Aquil. l. 25 ff. d. LL. l. 8. C. d. Judic.*

(3) *Quia in illis, quæ utilitatem communem sequuntur, & bonorum administrationem respiciunt, civitas liberam habet statuendi facultatem. l. 1. l. 5. ff. de Decret. ab ordin. fac. Ripa de peste. cap. 6. n. 28.*

(4) *Quia & sacra Pagina nos docet, vestes, & alias res mobiles lepræ infectas à sacerdote fuisse combustas, ne homines iis usis rebus inficerentur. Levit. 13. v. 45. & 52.*

(5) *Quia ejusmodi res nec à Magistratu refusionem pretii sibi vendicant, sed percunt suo Domino, cui non sunt usui, & qui hoc factum fato & divina providentia imputabit. Vid. Ripa d. Pest. cap. 4. n. 15.*

THESES. XX.

Tempore pestis Magistratus mandare potest, ut demortuorum corpora quam citissimè sepulturæ mandentur.

Ratio (1) *ne fetorem excitent, & pestem vel alios morbos causentur. Boër. Decis. 287. Coler. d. proc. Execut. p. 1. c. 6. n. 106.*

(2) *Quia ex hac causa, inter alia, iniquum reputatum fuit, cadaveris arestationem ob eas alienum concedere Creditori. Covarr. var. resolut. lib. 2. c. 1. n. 10.*

THESES. XXI.

THESES. XXI.

Magistrus tempore pestis prohibere potest, ne in viam publicam stercora, aut morticinæ carnes, aut peles projiciantur.

Ratio (1) ne fœtor exinde exsurgat contagiosus, plurimis postmodum allaturus nocumentum. Barthol. Cæpoll. d. Servitut. urban. præd. c. 48. n. 8.

(2) Pretium ex l. un. §. non permittant. ff. d. via publica. ubi & per morticinia ea animalia intelliguntur, quæ per se sunt mortua, non quæ mactata, uti ex Varrone lib. 6. de lingua latin. notat Dionysius Gothofredus ad d. l. lit. R.

THESES. XXII.

Tempore pestis non licet urinam fœtidam in solum publicum effundere.

Ratio (1) obia malus fœtor & odor vicinis exinde creatur. Vid. Cæpoll. d. Servitut. urban. præd. d. Sterquilin. cap. 78. n. 3. Thom. Actius. d. privil. infirm. p. 1. c. 41. n. 17.

(2) Quia contra talem vicinum, qui fœtore urine fœtidæ sibi officit, & malum odorem in viam publicam & locum publicum immittit, actio in factum competit. Vid. Camill. Borell. Tr. d. Mag. Ed. lib. 3. cap. 12. Axiom. 1. n. 8.

THESES. XXIII.

Qui Servitutem cloacæ habet, tempore pestis non potest urinam, aut aquam fœtidam per eandem effundere.

Ratio (1) ne fœtido odore molestia creetur vicino, per cujus
B ados

ades cloaca currit. Vid. Cæpoll. d. Servitut. rbar.
præd. c. 78. n. 3.

- (2) *Quia arg. eorum, que habet Cæpolla d. Servit. urb
præd. c. 31. n. 5. actioni injuriarum scus est, si de
animo injuriandi constet. Vid. quoque Petr. Gregor
Tholosan. lib. 5. Syntagm. cap. 13. l. 2.*

THES. XXIV.

Tempore pestis non licet sterus vel fenum ad
vicini parietem projicere, ut ex eo paries malefcat.
Ratio (1) est in arg. l. un. §. pen. ff. d. via publ.

- (2) *Quia contra projicientem, si in locum publicum proje-
cerit, datur interdictum d. l. in locum privatum,
competit actio de Servitute, tradente Alfino Jcto in
l. 17. §. fin. ff. si Servit. vind.*

- (3) *Ne, si ante parietem alicujus domus res fetida & im-
munda reperiantur, contra Dominum fiat presumptio.
Vid. Luc. d. Penna. in l. 2. in fin. C. d. Aquæd.*

- (4) *Revocanda essent hoc tempore in usum, legum Roma-
narum prohibiiones. Nec illa pessima consuetudo, qua
hodie stercora aliæque fetida materia in publicum pro-
jiciuntur, toleranda. Fimeta enim in plateis quasi ve-
nalicia exponuntur, nulla factoris exinde oriundi habita-
ratione. Quibus itaque demandata est Reipublicæ cura
ac Politia, summopere otiosos castigare ac emendare de-
bent, ut intercipient eo modo proximum gradum ad
scelera. Atqui idèd inquirere debent sedulo, quomodo
& unde quis vivat, quam artem exercent; & erroneos,
quos vocamus vagabundos, eo, quod vacent, & otiosi
sint, vel limitibus suis exilio propellere, vel ad operan-
dum cogere, & recusantes punire. Vid. Petr. Gregor.
Tholo-*

Tholo in. Syntagm. Jur. Univ. lib. 39. c. 6. n. 12.
Pœna pœna & validis mendicantibus jure merito dictatur, per l. unic. C. d. valid. mendic. quod ejusmodi inutilia terra pondera, uti vocantur in Nov. 80. c. 5. ad meliorem frugem revertantur. Erit autem pœna Operis publici commodissima, in specie condemnatio ad pateas & fossas purgandas, viarum quibusvis egerendas & similia opera. Vid. Tholoson. d.l. n. 13.

THES. XXV.

Quo tempore pestis herbas medicinales, puta Rosmarinum, Cariophylla, Amaracum, Rosas, Lilia & ejusmodi similes flores seu frutices ex aliorum hortis iterum auferunt, possunt suspendio puniri.

Ratio (1) est in reiteratione.

(2) In danno, Domino illato.

(3) In estimatione, quæ, si communiter facta, & quinque solidos excedat, accedente reiteratione, furem patibulo dignum facit. Vid. Berlich. pag. 5. Concl. 53. n. 5. Sryx. d. Jur. Sens. difs. 5. cap. 2. n. 50.

THES. XXVI.

Ad locum pestis citati liberantur à contumacia, à mora, à pœna, & à cursu fatalium.

Ratio (1) quia citati non habent locum tutum.

(2) Quia timor pestis maxime considerandus, & ab omnibus fugiendus est propter contagionis periculum, & subinde mortis. Can. negotiatorem. Dist. 88. licet in loco pestis Jus omnibus communiter redderetur. Vid. Sfortia Oddus in Tr. d. restit. in integr. n. 98. & seqq.

(3) Quia hic valet Medicorum proverbium: fuge, fuge, cito, cito, & longè vadè.

- (4) Quia ille, qui accedit ad locum pestis, dicitur tentare DEUM.
- (5) Quia pestis, sui magnitudine dicitur occidere omnes morbos: & propterea imminere periculum corporis & anime: quia raro, vel nunquam, morbo pestis potest administrari Sacra Cœna. Vid. Martini d. probat. conclus. 20. n. 1. & seqq.

THES. XXVII.

Tempore pestis præscriptiones non curant, sed in suspenso sunt.

Ratio (1) quia tempore pestis DEUS bellum gerit & iram suam in homines distringit, docente Baroloc. in l. 6. n. 23. ff. d. Usucap.

(2) Quia nemo tenetur se in periculum vite & mortis incipere. lib. 3. ff. ex quibus caus. major. sed sufficit illud vulgatum, quod, ubi periculum imminet, licitum sit à regulis juris communis nonnihil recedere. arg. l. 27. ff. d. manum. test. Ernest. Cothm. Vol. 1. Resp. 13. n. 38. & Resp. 14. n. 6.

THES. XXVIII.

Testamentum tempore pestis coram duobus vel tribus testibus, imprimis à testatore, jam peste infecto, conditum, de Jure valet & subsistit.

Ratio (1) quia hæc sententia nititur magna æquitate, quæ non solum à singularibus usque magni nominis Jcristis; sed & à Collegiis comprobata & usurecepta. Vid. Cothm. Confil. Vol. 3. Resp. 13. n. 22.

(2) Quia testamentum tempore pestis confectum quoad Testamentum numerum comparatur cum testamento tempore belli & guerra ordinato. Et quemadmodum tempore belli

belli silent leges, ita & tempore pestis. Vid. Cothm. c. l. n. 23. 24. Quinimo, quemadmodum in testamento militari femina admittuntur teste, ita & in testamento tempore pestis facto. Vid. Cothm. d. l. n. 82. Rauchbar. qv. 20. n. 34. 35. 36. 37.

THES. XXIX.

Ministro Ecclesiæ non licet fugere tempore pestis.

Ratio (1) Quia Episcopus suam Ecclesiam, ac quam sacratus est, non dimittat. c. 1. sicut vir. caus. 3. Qv. 1. c. 2. X d. Elect.

(2) Quia spirituale illud conjugium, quod est inter Ecclesiam & ejus Episcopum, à solo DEO dissolvendum est. Cap. inter corporalia. X. d. translat. Episcop.

(3) Qui semel se obligavit Ecclesiæ, ei invita, ne quidem in persecutionibus renunciare potest. Matth. Stephan. d. Jurisdic. lib. 3. p. 1. cap. 16. n. 9.

(4) Quia perniciosum est, navem in fluctibus deserere. Can. Sciscitaris. caus. 7. qv. 1.

(5) Quia parochiani pestis tempore, vel maxime operâ & ministerio sui Pastoris indigent.

(6) Quia discessus arguit diffidenciam erga promissiones divinas. Psalm. 91. vers. 7. Matth. 10. vers. 30. Ad Hebræos 13. vers. 5.

(7) Quia AARON pestis tempore inter vivos & mortuos stetit, & incenso suo DEUM placavit. Num. 16. vers. 48.

(8) Quia ESAIAS jussu DEI ad Regem EZECHIAM peste correptum intravit, & cataplasma ex ficibus ulcere ipsius imposuit. Esaias cap. 38. vers. 21.

THES. XXX.

In loco peste infecto, si minister Ecclesiasticus vacet, vicini pastores non sunt obligati ad curam Ecclesiae ibidem gerendam.

Ratio (1) *quia pastores Ecclesiae non debent ad peregrinas acceder, & suis metum injicere, vel periculum creare.*
Finck.d. Jure Patron. cap. 6. n. 2.

(2) *Quia charitas ordinata incipit à secula arg. l. Praes. C. d. Servit. & aq. And. Alcia. lib. 1. praef. 52.*

(3) *Quia vicini Pastores hoc casu certum periculum, habentus sanam, peste corrumpent. Vid. Fr. Balduin. d. cas. conscient. lib. 4. cap. 9. cas. 6. supra.*

THES. XXXI.

Tempore pestis non licet Conjugi conjugem deferere; & si hoc faciat, amittit Jus successionis, quod vel ex pactis, vel ex statuto, vel ex lege communi habet.

Ratio (1) *quia certum est, impie fieri & graviter peccare maritum, qui fidei conjugalis obsequium deserit, & conjugem, quam tunc maxime praesentis consolandi, & opera sublevare debet, destituit; ut & uxorem, maritum ita derelinquentem, contra illud Apostoli. Uxor à Viro ne discedito. Et Vir uxorem non derelictito. I. ad Corinth. 7. vers. 11. & 12.*

(2) *Quia maritus & uxor sunt, & dicuntur unum corpus; & una caro. Genes. 2. v. 23, 24. Matth. 19. v. 5. 6. Marc. 10 v. 7. 8. I. Corinth. 16. v. 16.*

(3) *Quia nihil iniquius aut magis impium dici aut committi potest, quam si quis suam ipsius carnem negligat, non curet, non nutriatur, non foveat. Ad Eph. 5. v. 28, 29, 30. 31. adeo,*

adeo, ut is, qui suorum, maxime domesticorum curam
non gerit, fidei abnegator, & infideli deterior pronun-
tiatur. ad Timoth. 5. v. 8.

(4) Quia matrimonium est omnis vite consortium. l. 1. ff.
d. ut. nupt. ac individua conjunctio. §. 1. Inst. d. patr.
po. c. 1. X. d. præsumpt. c. 1. caus. 27. qv. 2.

(5) Quia nihil tam humanum est, quam ut quibuscumque
casibus & adversis & secundis, mulieri maritus, &
uxor viri particeps sit. l. 22. §. 7. ff. solut. matrim.
& ut quisque conjugem sive morbis, sive laboribus, do-
loribusque confectam pro societate & fide conjugali susti-
neat. Can. si uxorem. caus. 32. qvæst. 5. c. si quis
c. 37. 1v. 7.

(6) Quia Juri & æquitati congruit, ut conjux deserens
Conjugem peste infectam, successione indignus habeatur.
Vic. Brunn. in Jure Eccles. l. 2. c. 17. n. 32. ibique
notas Dn. Strykii in addit. Rauchb. qv. 20. n. 26.

THESES. XXXII.

Qui se obligavit ad recipiendum ægrotos, non est
obstrictus ad eorum receptionem, qui peste infecti sunt.
Ratio (1) quia, quemadmodum omnes contractus & promissio-
ne intelliguntur cum clausula; rebus sic stantibus;
ita vel maxime in casu presenti promissio ita est inter-
pretanda, ne obligato sit periculosa.

(2) Quia nemo facile sibi persuaderi patietur, contrahen-
tem de casu pestilentie cogitasse, ad eumque se obstringere
voluisse, cum tentare DEUM dicatur, qui stat in loco
pestris. Ripa in prælud. Tr. d. pest. n. 8.

(3) Quia ob causam Pestis, altero contrahente etiam invito,
a promissione recedere licet. arg. l. 54. §. 1. ff. locat. And.
Alciat. d. præsumpt. reg. 2. præf. 16. n. 6.

(4) Quia

- (4) *Quia pestis appellatur Regina omnium.*
Vid. Thom. Actius d. infirm. p. 1. c.
- (5) *Quia pestis est affectio contra naturam.*
Actius dict. p. r. cap. 11. n. 6.
- (6) *Quia peste infecti ab urbe protinus expelluntur.*
Alexand. in l. casus. C. d. testam.
- (7) *Quia pestis inter casus fortuitos referenda.*
de Peste cap. 1. n. 71. Atqui Juris est, casus fortuiti in omnibus obligationibus cessant, nisi quis verbis expressis se ad eos obstrinxerit.
ff. commod. l. 1. §. si conveniat. ff. d. Med. d. cas. fortuit. p. 2. qv. 6. fol. 210.

THES. XXXIII.

Mercatores suspecti, qui scilicet ex locis alienis veniunt, hac ratione admittuntur, ut in loco vicino ac aliquot miliaribus distante, contra quarantenam prius sustineant; qui verò loca suscitata peragravit, & citra comorationem transeunt, quarantenam dimitti possunt. Vid. Responsum Facultatis Lipsiensi in Valentini pandectis Medico-Legal. p. 1. Sect. 3. pag. 79. 480.

THES. XXXIV.

Non tutum est ejusmodi merces admittere, quibus contagium adherere potest; quales imprimis, cannabis, linum, lana, pannus, pelles animalium, corium, lupulus, farina, & alia ejus generis; quæ tamen, si advehantur, in alium locum perflatilem, quem remota inhabitat, devehantur, separentur, & ventilentur; ibique spatio aliquot hebdomadarum permaneant. Dumquæ hæc fit ventilatio, domos se vestros contineant, ne in aliorum hominum societatem immittantur. Vid. Thom. Baribolin. in Tract. de Medicina Danorum domest. Dissert. 7. pag. 327. 328.

TANTUM!

(x228 2796)

ULB Halle 3
005 372 038

DISPUTATIO JURIDICA,
DE
JURE
CIRCA
PESTEM,

Qyam

Sub PRÆSIDIO

D. JOHANNIS SCHACKII,
Professoris Juris Ordinarii, & Consi-
storii Ecclesiastici Assessoris,

Die Octobr. Anno 1709.

defendet,

THEODORUS BENJAMIN WOTHLENUS,
Noribergâ Marchicus.

GRYPHISWALDIÆ,
Typis DANIELIS BENJAMINIS STARCKII,
Reg. Academ. Typogr.

